

Zachránila nás mírná zima, rozhodně ne vláda. Český průmysl je v útlumu a hrozí nám katastrofa

radiouniversum.cz/novesky-ivan-1d-zachranila-nas-mirna-zima-rozhodne-ne-vlada-cesky-prumysl-je-v-utlumu-a-hrozi-nam-katastrofa

9. května 2023

Ivan Noveský Díl 1/2

Text 9.5.2023 31 min Přehrát

#Peníze #Společnost

Na konci loňského roku patřily ceny elektřiny a plynu v naší zemi k nejvyšším v Evropě. Pak nastalo částečné uklidnění, ale nejistota přetrvává, podle řady expertů zvláště kvůli opožděným, neúčinným a nekompetentním zásahům vlády. Jiní ale oponují, že zimu jsme přežili, takže se všechny tyto katastrofické prognózy zkrátka nevyplnily. Jenže nejen energiemi živ je člověk. Jíst se musí, a cena potravin šla prudce nahoru. V této souvislosti zaujme informace, že zemědělci, a také výrobci elektřiny dosáhli neuvěřitelných zisků. Jak tohle všechno bude pokračovat, a čeho se ještě dočkáme? O tom všem budu mluvit s odborníkem na energetiku, předsedou Institutu pro energetiku a bývalým prvním místopředsedou Energetického regulačního úřadu, panem Ivanem Noveským.

Martina: Pane Noveský, ještě zdůrazním, že jste zakládající člen skupiny energetiků „Energie není luxusní zboží“. Já jsem se dočetla, pane Noveský, že v předloňském roce, tedy v roce 2021, jsme

spotřebovali skoro deset miliard kubíků plynu, a ještě v loňském roce se běžně mluvilo o tom, že značné procento tohoto plynu je z Ruska, a proto ho nemůžeme jinak nahradit, že to zkrátka nepůjde. Ovšem v letošním roce vláda rozjela masivní propagaci toho, že řeči o nedostatku plynu byly jen planým strašením a že už neodebíráme vůbec žádný ruský plyn, a přitom všechno klape, funguje, jede se dál. Řekněte mi: Jak se na to dívat? Opravdu se to povedlo? Šlo ruský plyn nahradit? Nebo co se to kolem nás odehrává?

Ivan Noveský: Co se týká ruského plynu, tak na něm jsme byli závislí od roku 72 opravdu masivně, protože před tím tady byl pouze plynovod Bratrství, a od roku 72, kdy se zprovoznil tranzitní plynovod, jsme my byli hlavní spojnice mezi Západem a Východem – dokonce jediná spojnice. To, co posléze třeba nahradil Nordstream 1 a Nordstream 2, tak to jsme my, jako tranzitní plynovod, vlastně všechno splňovali. Náš import ruského zemního plynu dělal zhruba 98 až 99 procent, protože v roce 21, jak jste správně řekla, tady bylo spotřebováno 9,4 miliard kubíků zemního plynu. A zajímavé je, že z těch 9,4 miliard bylo 4,5 miliardy spotřebováno velkoodběrateli, to znamená na průmysl, a 2,5 miliardy na domácnosti. V roce 22 byly spotřebovány pouze 7,5 miliardy.

Martina: Začali jsme šetřit?

Ivan Noveský: Ale pořád to byl víceméně ruský plyn, protože byl ze zásobníků, a upřímně řečeno, ještě i nějakou dobu to bylo přes Nordstream z Německa. Až potom, ke konci roku, se začal dovážet nejenom norský plyn, ale i z LNG terminálů v Holandsku. Ale vezměte si, že to opravdu kleslo, tedy z 9,4 miliardy na 7,5 miliardy, a to je obrovský rozdíl. A bohužel to kleslo i v průmyslu. To, že obyvatelstvo začalo šetřit, bylo kvůli tomu, že byly úplně nesmyslné ceny, a hlavně protože nebyla zima. Takže když jste říkala, že jsme překonali zimu, tak nebylo co překonávat, zima v podstatě nebyla. Kdyby byla zima, tak by to byl obrovský problém. Kdyby byla zima, tak Němci by to nedodávali, protože ho neměli. Ale tím, že zima

nebyla, tak to přežilo Německo i Česká republika. Nebylo to zásluhou našich politiků, že nebyla zima, i když si oni myslí, že poručili větru dešti. Ale já se obávám, že si to myslí zcela marně.

Martina: To znamená, že si myslíte, pane Ivane Noveský, že se radujeme z úspory plynu, ale vlastně to znamená pokles průmyslové výroby?

Ivan Noveský: Pokles průmyslové výroby. Snížila se i spotřeba v domácnostech. To je také pravda, ale tam se to snížilo z 2,5 miliardy na necelé 2 miliardy, což je také značný pokles. Ale bohužel to, že se to snížilo v průmyslu, vidím jako velký problém. Tu miliardu, o kterou klesla spotřeba velkoodběru, tedy v průmyslu, vidím tak, že je to opravdu díky tomu, že firmy prostě utlumují výrobu, případně krachují, a to je velmi negativní signál.

Martina: Pane Ivane Noveský, vy jste zdůraznil, že na ruském plynu jsme byli závislí od roku 1972. A já jsem tady zmínila, že naše vláda teď vede kampaň, propagaci toho, že neodebíráme momentálně už vůbec žádný ruský plyn. Je to tak?

Ivan Noveský: Teď momentálně neodebíráme žádný ruský plyn. Možná něco přes Německo, to LNG, protože spoustu LNG, který dodávají Američani do Evropy, dodává Rusko. Ale to se tak nějak neví. Ale spoustu LNG dodávají Rusové oficiálně, protože import ruského LNG, už přímo ve formě LNG, se v loňském roce zvýšil zhruba o 20 procent. Takže LNG paradoxně šlo i z Ruska. Problém je v tom, že to jde samozřejmě za jiné peníze. To je právě ten problém, a v tom je zakopaný pes. Nikdo vám to přesně neřekne, protože dneska jsou pořád obrovské ceny. Třeba na TTF, což je burza v Holandsku, kde se vlastně tvoří cena plynu, je to v současné době kolem nějakých deseti korun, asi deset šedesát za kubík. A proč se tady u nás českým odběratelům prodává tento plyn za mnohonásobek, když je to za deset šedesát, proč se to někde prodává až za nějakých šedesát, sedmdesát korun za kubík? To je šílené.

Evropa se rozhodla, že budeme kupovat dražší LNG, u kterého jsou navíc problémy s kvalitou a který se v USA těží neekologicky frakováním

Martina: Váš kolega Vladimír Štěpán, také ze skupiny „Energie není luxusní zboží“ svého času spočítal, myslím, že to říkal tady v rozhovoru pro naše posluchače rok a půl zpátky, že Česká republika přichází jenom na cenách za ruský zemní plyn, který překupujeme přes Německo, ročně řádově o 100, až 150 miliard korun. To stále platí, nebo už jsme na tom trochu lépe?

Ivan Noveský: Já se obávám, že to stále platí, a dokonce si myslím, že to může být ještě časem horší, protože upřímně řečeno, problém je v tom, že v momentě, kdy Čína začne zase růst, tak začne potřebovat více LNG, tak samozřejmě je určitá kapacita LNG terminálů, myslím těch exportních. To znamená tam, kde plyn přiteče potrubím na nějaké pobřeží, třeba USA, nebo pobřeží Nigérie, na pobřeží Kataru, tam se musí zchladit na mínus 162 stupňů, což je energeticky velmi náročné. Takže tam se zchladí, a pak se to odveze tankerem do terminálů, které přijímají. To znamená, že to jsou terminály v Evropě. Němci teď sice mají postavené zhruba tři terminály, Poláci kromě jednoho stávajícího, teď myslím, ještě zprovoznili další, v Holandsku a ve Španělsku jsou terminály. Ale problém je v tom, že není ani dostatek tankerů, to znamená, že zkapalňovací kapacita exportních zemí, a nedostatek tankerů v podstatě budou vytvářet určitý problém a určitý tlak na cenu. V momentě, kdy se Asie vzpamatuje, a začne brát víc, nastane problém. Jediná útěcha je, že Rusové přesměrovali tok svého zemního plynu, který šel do Evropy, tak zhruba dvě stě miliard kubíků ročně, na Čínu, protože do Číny teď zprovoznili plynovod Síla Sibiře 1, a zprovozňují Síla Sibiře 2, a Síla Sibiře 3 se staví.

Martina: Vy jste řekl: „To je naděje.“ Řekněte mi: Co je na tom pro nás nadějeplného?

Ivan Noveský: Nadějeplné je to, že oč více bude Čína brát plynu v plynné fázi, tak je naděje, že o to méně bude chtít LNG, protože my jsme se dobrovolně vzdali laciného kvalitního plynu, a teď se

kupuje drahé LNG. Nikdo nechce říct, za kolik to kupují, a to je docela problém. A vidíte to na cenách. Každý váš posluchač se může podívat, kolik platí, a určitě neplatí deset šedesát, tedy to, co je na burze. Teď je otázka, do jaké míry je to oprávněný násobek a do jaké míry neoprávněný.

Ale my jako Evropa jsme se rozhodli, že budeme chtít dražší LNG, navíc tady ještě máme problémy s kvalitou toho, co přichází ze Spojených států. Tam se to těží šíleným, neekologickým způsobem, takzvaným frakováním, což je obdoba, jak bych to připodobnil? Možná si vaši starší posluchači pamatují na šílenosti, když se tady těžil uran kyselinováním, když se vtlačovala do země kyselina, která likvidovala podzemní vody – prostě ekologicky šílené. A toto je něco podobného. Zemní plyn ve Spojených státech se těží podobným způsobem, pak se žene potrubím na pobřeží, kde se musí zkapalnit, a cestu dál už jsem popsal.

Martina: Možná, že teď budu působit, jako že jsem rozumu mdlého, ale bavili jsme se tady o tom, že platíme ročně, nebo jsme aspoň platili 100 až 150 miliard korun navíc proto, že překupujeme ruský zemní plyn přes Německo. Znamená to, že tady pořád ruský plyn proudí? Jenom...

Ivan Noveský: Teď už tolik ne. My jsme ho kupovali. Já to musím říct: Otočil se tok plynu. Paradoxně. Zemní plyn ze Sovětského svazu tekla léta přes Ukrajinskou sovětskou socialistickou republiku do Československé socialistické republiky, a dál do Německa.

Martina: Plynovod Bratrství.

Ivan Noveský: Ne.

Martina: Jaký?

Ivan Noveský: Tranzitní plynovod. Bratrství se zprovoznil někdy v 68 nebo 69 roce, tuším, a to byl jen malý plynovod, sedmistovka. Kdežto toto jsou opravdu velké dimenze čtrnáctistovky čili metr

čtyřicet průměr, a to už není legrace. A došlo k tomu, že přes Ukrajinu pořád teče plyn dál, protože za to jsou velké poplatky, takže samozřejmě Ukrajinci radostně Rusům účtují za tranzit plynu přes ukrajinské území. To je v pořádku, to je ekonomická nutnost, a já jako plynárník velmi fandím tomu, že to funguje.

Problém je v tom, že tento plyn jde přes Slovensko, ale už ne do České republiky, ale jen dolů do Rakouska, do Baumgartenu, kde je rozdělovací stanice. Takže jde dolů, a ne do České republiky, nejde na Lanžhot, a tím pádem se plyn otočil, ale to už asi před deseti lety, kdy se zprovoznil plynovod Nordstream 1. Tedy ten, který potom nějaký teroristé z nejmenovaného státu spřáteleného s Německem, ale ne Němci, ti si ho sami neodstřelili – prostě nějaký spřátelený stát jim odstřelil jejich plynovod.

Ruský plyn jsme kupovali z Německa za zdemokratizovanou vyšší cenu. A teď je to ještě horší. Nakupujeme z Německa ještě dražší plyn z Norska a LNG

Martina: To jsou dosud spekulace.

Ivan Noveský: Samozřejmě.

Martina: A nějak zvláštně se to nevyšetřuje.

Ivan Noveský: Pořád se to odmítá vyšetřit, protože by to asi mohlo někoho bolet. To znamená, že když se před nějakými 12 lety zprovoznil Nordstream 1, tak se tady u nás postavily plynovody Opál a Gazela, a tím se vlastně plyn otočil, a začal foukat přes Německo. A to je to, na co poukazoval kolega Štěpán: Němci pořád měli smlouvu za šest korun kubík, a nám to dávali, protože plyn musel být, protože Rusko se samozřejmě špatné, takže nám plyn museli demokratizovat, a tento demokratizovaný plyn nám prodávají za 25 korun za kubík. A tento rozdíl měl na mysli Vlád'a Štěpánů.

Martina: A teď už jsme na tom lépe?

Ivan Noveský: Teď už jsme na tom hůře, protože vůbec nevíme, za kolik a kde proudí. Protože nějaký plyn proudí z Norska, nějaký plyn k nám jde z LNG, ale jde to pořád přes Německo.

Odstavení všech jaderných elektráren v Německu je šílenství. Přitom v Polsku se budou stavět dva bloky, ve Francii šest, a Maďaři dostavují, protože je to levné a ekologické.

Martina: Tak když jsme se tedy dostali k cenám, tak ceny rostly už celé měsíce před válkou na Ukrajině. Vlastně to už byl jev, který byl předskokanem dlouhodobým před válkou na Ukrajině. A po začátku války začaly růst ještě více, raketově. Dnes jsou ale ceny benzínu a nafty na předválečné úrovni, a ceny plynu a elektřiny se také, řekněme, trochu uklidňují. Je to zdání, nebo se to děje? Do jakého stádia jsme se nyní dostali?

Ivan Noveský: Nyní jsme ve stádiu, že v podstatě od roku 21, dávno před tím, než nastal konflikt na Ukrajině, se začaly projevovat důsledky Green Dealu. On je to v podstatě Black Deal, protože je spíš černý, ne zelený, ale černý deal, protože na to konto stouply emise v Německu, a stoupají i u nás. Lidé začali topit tím, co hoří, a ne tím, čím by měli topit, to znamená nikoli zemním plynem, když je drahý, nebo elektřinou. Vidíte to na vesnicích, kde, když jedete, tak vidíte, co se line z komínů. Naštěstí, jak říkám, není zima. Kdyby byla ještě zima, tak to bychom se divili, co by to bylo – smog a podobně. To znamená, že se projevují důsledky této negativní bruselské politiky zvané Green Deal. A v Německu se navíc právě teď odstavují, což tedy ale není, a nebyla podmínka Green Dealu, poslední tři jaderné elektrárny, což je tedy úplná zoufalost, úplná zhovadilost.

Nezlobte se, ale i když je tady dáma, tak to musím takto říct, že odstavovat absolutně bezemisní elektrárny, které nemají opravdu žádné emise, které před sebou měly minimálně 30, možná až 60 let životnosti, a mohly bezemisně bezpečně vyrábět, jen kvůli tomu, že se nějakí zelení šílenci prostě rozhodli – tak to považuji za zločin. To já považuji za zločin. A vezměte si, že v Polsku teď budou stavět dva

bloky, ve Francii se má stavět, tuším, asi šest bloků dalších jaderných elektráren, a Maďaři dostavují. Prostě všichni se snaží stavět si jaderné elektrárny, protože jsou bezpečné a ekologické.

Martina: A jaké máte vysvětlení pro to, co Německo dělá v současné době, která je z hlediska energetiky mnohem komplikovanější? Máte pro to nějaké vysvětlení?

Ivan Noveský: Přiznám se, že pro tento způsob německé sebevraždy nemám vysvětlení. To je energetická a ekonomická sebevražda, protože ještě navíc od příštího roku zakazují plynové topení. Ale abych byl úplně přesný: Zakazují instalaci plynových kotlů a plynových topidel. Což je, mezi námi, opravdu docela šílené, protože to bude další nápor na elektřinu, kterou mít nebudou. V Německu, když svítí slunce a fouká, tak se dostávají s cenami do záporných čísel. A to se potom trošičku promítá i k nám. Třeba když se podíváte na včerejší výsledky, tak v jednu hodinu v noci stála kilowathodina korunu devadesát. V Německu stála také zhruba korunu devadesát, ale v jednu hodinu už byla záporná cena i u nás i v Německu. Na spotu. Mluvím o spotu. Ve 14 hodin byla také u nás na nule, a v Německu už byla záporná. A takhle se to prostě mění. Čili když svítí a fouká, tak v Německu jde cena do záporu. Dokonce v loňském, nebo předloňském roce, jeden den v jeden moment dokonce dosáhla až 152 euro za MWh. 152×24 , a vynásobme si to. To je šílené. Záporná cena 152 euro za MWh. Čili, když jste odebrala elektřinu, tak jste dostala zapláceno. To je přeci úplně fyzikálně i logicky ekonomický nesmysl.

Povolenky měly stát 7, až 30 euro za tunu. Dnes stojí 100 eur. A nejvíc z toho profitovaly čínské banky, které tak financují výstavbu uhelných elektráren v Číně

Martina: A máte pro to vysvětlení? Protože to se netýká jenom Německa. Opatření v souvislosti s Green Dealem, a utužování principů Green Dealu ze strany Evropské unie nedopadá jenom na

Německo. Tak proč jdeme dobrovolně touto cestou, která za prvé: Nezajistí to, že skutečně ozdravíme planetu. Ale, za druhé, zajistí, že zchudneme, a ekonomicky i výrobně vývojem půjdeme dolů.

Ivan Noveský: Vy jste si na to v podstatě odpověděla. Ale já jen nevím, kdo je vlastně zadavatel. Kdo to Evropské komisi zadal, aby zlikvidovala Evropu ekonomicky, energeticky a ekologicky.

Martina: Myslíte, že nejedná spontánně? Myslíte si, že plní...

Ivan Noveský: To nemůže být spontánní, protože ti lidé nemůžou být tak tupí, aby toto dělali.

Martina: Ale mohou...

Ivan Noveský: Nemohou...

Martina: Ale když použiji vaše slova, tak mohou být dostatečně tupí na to, aby někoho poslouchali, přestože jim to třeba dojde. Máte pro toto vysvětlení?

Ivan Noveský: Víte, já vám něco řeknu: Model povolenek. To tady byl takový svatý grál – povolenky. Původně se říkalo, že povolenky se pohybují kolem nějakých sedmi osmi, a posune se až na 30 euro za jednu tunu, za povolenku. No, dneska se pohybují kolem 100 euro. A kdo nakonec paradoxně z povolenek nejvíc profitoval? Čínské banky, které pomocí našich evropských povolenek začaly financovat výstavbu uhelných elektráren v Číně. Nebo američtí důchodci. Tam je to zase něco jiného. Dobře, američtí důchodci jsou chudí, Amerika je chudý stát, tak je jako Evropa musíme podporovat. Já si tedy myslím, že nemusíme, a neměli bychom, ale někteří si myslí, že musíme. To znamená, že povolenky jsou výsměch. Takhle to nefunguje. Vůbec to nefunguje.

Vezměte si, že my vyrábíme elektřinu z uhlí za nějakých patnáct haléřů kilowatthodinu, ale zase se musí připočíst ta povolenka. A z jádra vyrábíme za pětadvacet haléřů jednu kilowatthodinu. A když k tomu vezmete přiměřený zisk, a všechno, tak cena elektřiny

u nás by v žádném případě neměla překročit – a to opravdu, když všichni mají zisk ve sta procentech – neměla překročit čtyři koruny za kilowatthodinu se vším všudy pro vás, jako pro konečného spotřebitele, pro nás pro všechny. Čtyři kačky – maximum. Více ani ťuk. My se v naší skupině hádáme, jestli by to neměly být jen tři koruny. Já těm velkým, tlustým, jak říkám, tlustým koncernům, přeji, jak říkám, čtyři kačky.

Ceny energií roztočily inflaci, a vláda, místo aby s tím něco dělala, chrochtá blahem, kolik se vybírá na DPH, a že ČEZ má osmdesát miliard zisku

Martina: Když se tedy teď podíváme na naše domácí hřiště, tak se ukazuje, jaké obří zisky měl ČEZ, a vůbec všechny energetické společnosti, a vláda jim prý část zisku vezme, a tak pomůže lidem. Co si o tom myslíte? Protože mnozí říkají: „Výborně, pomůžeme lidem.“ Ale mnozí to považují za neuvěřitelný výsměch.

Ivan Noveský: Víte, na Facebooku jsem četl – Facebook je dneska jedno z mála médií, kromě svobodných rádií, jako jste například vy, kde se zatím obtížně cenzuruje – jeden zajímavý příspěvek, který mě velmi zaujal. Byl tam dotaz: Kdyby vám měli operovat mozek, nechali byste si operovat mozek od elektrikáře?

Martina: Lákavé, přesto – děkuji.

Ivan Noveský: A dotyčný říká: „Ne, nenechali, že?“ Ale na státní rozpočet si ho pustíte. A to je tragédie, protože pokud to dělají amatéři, tak je to opravdu šílené. A vezměte si jenom čisté počty: ČEZ měl čistý zisk osmdesát miliard. Tak od toho odečtete 74 miliard, které mu stát půjčil na to, aby mohl prodávat elektřinu – což nevidíte nikde v deficitu státního rozpočtu, jsou to mimorozpočtové peníze, 74 miliard se prostě takhle vylíhlo, a posunulo dál – a ještě to, že stát údajně vydal na kompenzace výrobcům 31 miliard. A když si vezmete 74 plus 31 – já vím, že někdo řekne, že se to nedá sčítat, že to jsou hrušky s jablky, ale jsou to náklady státu – a oproti tomu položíte osmdesát miliard – tak tady je obrovský problém.

My jsme od začátku upozorňovali, dokonce jsme upozorňovali už minulou vládu, že zastropovat se to musí u výrobců, nebo se to mělo zastropovat u výrobců, mělo se postupovat slovenskou cestou, a mělo se říct: „Protože nás drtí ceny energií.“ Ceny energií vlastně roztočily šílenou inflaci, a vláda místo aby s tím něco dělala, tak řeknu to vulgárně, chrochtá blahem, kolik se vybírá na DPH. Ale to je něco tak strašně krátkozrakého, že se vybírají na DPH obrovské peníze a že ČEZ má osmdesát miliard zisku. Navíc, těch osmdesát miliard zisku, ještě kdybyste se podívala, jak je to složené, tak si uvědomte, že ČEZ je vlastně velké uskupení, je to celá skupina, a z obchodu má ČEZ relativně malou část, a něco je z výroby, něco je... Prostě, není to takhle průhledné.

Martina: A není to tedy rozhodně ekonomický kauf.

Ivan Noveský: Ne. je to absolutně ekonomicky likvidační, protože tyto šílené ceny způsobují inflaci, způsobují to, že firmy propouštějí, to znamená, že tam budete mít další sociální náklady, a k tomu sociální smír, všechny tyhle věci. To si vůbec nikdo neuvědomuje. Podívejte se teď na úřady práce, což bylo teď dost diskutované téma. Lidé na úřadech práce nevědí, kam dříve skočit, a do toho ještě mají výplaty Ukrajincům, a nevím, co všechno. Ono se to nezdá, ale tam se najednou objem práce znásobil.

Martina: Kdo za to může?

Ivan Noveský: Jedním slovem – nekompetentní vláda.

Martina: Nekompetentní. Myslíte si, že to je vypočítavost, lačnost, neschopnost, hloupost? Co v tom vidíte? Protože i to je docela důležité, kvůli dalším krokům, a dalšímu možnému vývoji.

Ivan Noveský: Tak peníze jsou vždycky až na prvním místě. Takže za tím samozřejmě vidím peníze, bohužel, a absolutní nekompetentnost. A vezměte si, že vláda má v podstatě všechno v ruce. Vezměte si, že tady proběhly volby, a všechny vyhrála tato vláda. Na podzim 21, na podzim 22, a v lednu 23, všechno vyhrála

vláda. Dneska má ve Sněmovně 108, plus „107“ na Hradě. Takže si to vezměte, že tato vláda to v podstatě drží. Má Ústavní soud, má Senát, má úplně všechno.

Od této vlády nás nic hezkého nepotká. Pokud by ale začala fungovat jako česká vláda, tak by cena elektřiny neměla překročit 4 koruny za kWh, a cena plynu 10 až 15 korun za kubík

Martina: A co od ní očekáváte? Třeba s ohledem na pohyby cen elektřiny?

Ivan Noveský: Zastropování udělali tak, že to dokonce bylo paradoxně ještě daleko více, než nařídila Evropská unie. Bylo to úplně nesmyslné. Přiznám se, že od ní nečekám nic moc dobrého.

Martina: A co myslíte, že nás tedy může potkat? Jednak ohledně pohybů cen elektřiny a pohybů cen plynu.

Ivan Noveský: Pokud tady bude tato vláda, tak se obávám, že nás asi nic hezkého nepotká. Pokud by se podařilo, že by vláda začala fungovat jako česká vláda, tak říkám: Cena elektřiny by neměla překročit čtyři koruny, komplet s DPH, úplně se vším, čtyři koruny za kWh. Cena plynu 10 až 15 korun se vším všudy za kubík. Víc ne. To všechno se dá udělat. Dělají to Maďaři. Dělají to Rakušané i Švýcaři.

Martina: Slováci.

Ivan Noveský: Slováci. Všichni. Rozumíte? My se chováme, jak to říct, chováme se jako idioti.

Martina: A řekněte mi, pane Noveský. Vy jste totiž teď řekl větu: „Kdyby se tato vláda začala chovat jako česká vláda.“ Jako čí vláda se tedy chová?

Ivan Noveský: Takhle: Určitě se nechová správně pro českou ekonomiku, pro českou energetiku, český průmysl a české lidi.

Martina: A komu toto její chování prospívá?

Ivan Noveský: Myslím, že víte, ale to už je spekulace, a nechci říkat, kdo je řídí, a jak je řídí, na to nemám důkazy, a nechci to ani vědět. Ale není to pročeské. Bohužel.

Martina: Tak já vás nebudu trápit, a spíše teď přesměřuji naši pozornost na Brusel. Myslíte si...

Ivan Noveský: Ještě vám možná něco řeknu k elektrice. Je to totiž zajímavé kolem české vlády a nečeské vlády. Vezměte si, že v elektrice se v podstatě ušetřilo. Vyrábíme zhruba stejně. V roce 21 jsme vyrobili nějakých 84,9 TWh, a v roce 22 jsme vyrobili 84,5 TWh. Čili téměř totéž. Ale my jsme už ušetřili, ušetřilo se u obyvatelstva, to znamená, že u maloobděratelů jsme ze 17,33 TWh spadli na 15,7 TWh, ale – a to je strašně zajímavé – stoupl export elektřiny. My jsme stále exportní stát. Pořád jsme ještě exportní stát, protože u nás se ještě nepodařilo dotáhnout Green Deal do té fáze, že zlikvidujeme všechny vlastní výroby, a staneme se importní zemí, i když nebude odkud importovat, mezi námi. A hlavně kvůli tomu, za kolik by to bylo. Ale vezměte si, že export z České republiky v roce 2021 činil 11 TWh, a v roce 2022 činil 13,5 TWh. Čili o 2,5 TWh více. Takže naši lidé ušetřili. Výroba je furt stejná, exhalace nám tady zůstávají, a více se exportuje.

Martina: A platíme více.

Ivan Noveský: A platíme víc.

Martina: A chudneme.

Ivan Noveský: A my chudneme. Takže se obávám, že když jsem řekl, že vláda není pročeská, že jsem měl zcela pravdu.

[Všechny příspěvky s Ivan Noveský](#)

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.

